

ಹೇಡ್‌ಗಿಬಿಟ್ಟೆತ್ತು. ಅದು ಈ ಮಲ್ಲಿಗಿಗೆ ಭಯಂಕರ ತಾಪ. ಒಬ್ಬರು ಬಂದರ ಇನ್ನೊಬ್ಬರು ಅವರ ಮಾರೀ ಮೂಲ ಹೊಡೆದ ಹಾಂಗ ಎದ್ದು ಹೋಗಿಬಿಡತಿದ್ದರು. ಜಾಚಿಗೆ ಇದು ಬಲು ಆಶ್ಚರ್ಯ. ಹಿಂಗ ಹೆಗೆ ದಿನಾ ಒಟ್ಟಿಗೆ ಕೆಲಸ ಮಾಡುವವರು ರುಗಳಾಡಿಕೊಳ್ಳ ಹೆಗೆ ಇರತಾರಪಾ ಅನ್ನೊಳ್ಳು ಅಕಿಗೆ ಬಗರಿಯದ ಪ್ರಶ್ನೆಯಾಗಿತ್ತು. ವ್ಯಾಷ್ಟ್‌ಮೃಣಾ ನಾಚಿಗೆ ಇಲ್ಲದ ತನ್ನ ಜೀವನದ ಹೆಟ್ಟು ಗಾರಿಕೆ ಹೇಳಿದ್ದಳು. ತನ್ನಗಂಡಿಗೆ ಅವರ ಫ್ಯಾಮಿಲಿ ಜ್ಞಾವೆಲ್ಲರು ಜ್ಞಾದ ರೇಖು ಕಡಿಮೆಯಾಗಿರೆಯಂದು ಹೋನು ಮಾಡಿದ್ದರೆಂದೂ ತನ್ನನ್ನಲ್ಲಿಗೆ ಕರೆದೊಯ್ದು ಪತಿದೇವರು ಉತ್ತಾಯಿದಿಂದ ತಾನ್ ಎಷ್ಟೇ ಬೇದ ಬೇದವೆಂದರೂ ಏರದು ಸೆಟ್ಟು ನೆಕ್ಕೇಣೂ ಓಲಿಗಳನ್ನು ಕೊಂಡಿದ್ದಾಯಿತು. ಇದು ಅದ್ದರದ್ದೇ ಇಯರ್ ರಿಂಗ್ ಕಣ್ಣಿ ಎಂದು ಹೇಡ್ ಮಾಸ್‌ರಿಂಗೆ ಕೇಳುವ ಹಾಗೆಯೇ ಬಡಾಯಿ ಕೊಟ್ಟುವದರಲ್ಲಿಯೇ ಅಕಿ ತನ್ನ ಜ್ಞಾದ ಸಾರ್ಥಕ್ ಕಾಣುತ್ತಿದ್ದಾ ಲೀಂದು ಅನಿಸುತ್ತಿತ್ತು. ಹೇಳಿ ಹೇಳಿ ಹೇಡ್ ಮಾಸ್‌ರಿಂಗೆಯ ಕುಡುಕ ಗಂಡ ಇಪ್ಪತ್ತು ವರ್ಷಗಳ ಹಿಂದೆ ಓಡಿ ಹೋಿದ್ದು. ಮೂರು ಮಹಿಳೆ ಜೋಡಿ ಒಂಟಿ ಬದುಕು ಅಕೆಯಿದು. ಅಕಿಗೆ ಯಾರು ಕೊಡಿಸಬೇಕು ಬಂಗಾರ?... ಮೈಸೂರು ಮೀರಾಳ ಈ ಕುಹಕ ಬುದ್ಧಿ ಎಲ್ಲರಿಗೂ ತೀರಿಯುತ್ತಿತ್ತು. ಅದರೂ ಯಾರು ಏನೂ ಭಾಳ ಅಕಿಗೆ ಅನಲಿಕ್ಕೆ ಹೋಗಿದ್ದಿಲ್ಲ. ಆದರ ಜಾಚಿ ಜೋಡಿ ಮಾತ್ರ ಅಗರಿ ಬರೊಬ್ಬರಿ ಮಾತಾಡಿದ್ದಳು. ಮುಖ್ಯ ಕಾರಣ ಅಂದರ ಜಾಚಿ ಮತ್ತು ಮೈಸೂರು ಮಲ್ಲಿಗೆ ಇಪ್ಪಿಗೂ ಪ್ರಸ್ತುತಿ ಓದೋ ಚಟ್ಟ ಇತ್ತು. ಹೇಡ್ ಮಾಸ್‌ರಿಂಗೆ ಜೋಡಿ ಅಂತೂ ಜಾಚಿ ಅಗದಿ ಸ್ವೇಚ್ಛಾದಿದ್ದಳು. ಜಾಚಿ ಸೂಕ್ತ ಕಣ್ಣಿಗೆ ಇವತ್ತ ಯಾಕೋ ಮೀರಾ ಸ್ವಾರ್ಥ ಅನಿಸಿದಳು. ಹಣ್ಣು ಅನ್ನೇ ಪದಕ್ಕ ಒಬ್ಬ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿ ಮರದ ಮೇಲ ಬೆಳೆಯುವ ತಿಂಡಿ ಅಂತ ಬರದಾನ ಅಂತ ಜಾಚಿ ಹೇಳಿದ ಕಾಡ್ಯೆ ಮೀರಾ ಮತ್ತು ನಗಲಿಕ್ಕೆ ಸುರು ಮಾಡಿದಳು. ನಕ್ಕೊಳ್ಳತ ನಕ್ಕೊಳ್ಳತ ಅಕಿ ಕಣ್ಣಾಗ ನೆರು ಬಂದವು. ಅಕಿ ಅದನ್ನ ವರೆಗೊಳತ ನಗರ್ಜೇಕಂತ ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡೆ ಮಾಡಿದಳು. ಆದರ ಆಗಿಲ್ಲಿ ಬೆಳ್ಳಿಲಿದಳು. ಸರಕ್ಕನ ಮಾರೀ ತಿರಿಗೊಣಿ ವಾರ್ಥಾರೂಮಿಗೆ ಹೋಗಿ ಬರತೇನಂತ ಉಸುರಿ ಹೋಗಿಟ್ಟಳು. ಜಾಚಿಗೆ ಹಿಂಗ್‌ಬ್ರಾಕ ಆತ್ಮ ಅಂತ ಅನ್ವಿತ. ಇಕ್ಕೆ ಮಗಳ ಮದುವಿ ಕಢಿ ಎಲ್ಲಿಗೆ ಬಂತೋ... ಏನು ಕ್ಕಾನಲ್ಲಾ ಗ್ಗಿನಲ್ಲಾ ಆಕೋ ಅಂತ ವಿಚಾರ ಮಾಡಿಕೊತ ಮಾಲೀ ತನ್ನ ಸ್ವಾಫ್ಝಾ ರೂಮಿಗೆ ಹೊಂಟಿದ್ದಳು. ಅಪ್ಪರಾಗ ರಾಣಿ ಜೇನು ಬಂದ ಗುಂಯ್ಯಾ ಗುಟ್ಟಿಗೊತ ಎಲ್ಲಾರಿಗೂ ಕೆಲಸ ಹಂತಿಲಿಕ್ಕೆ ಹತ್ತಿತ್ತು. ಮಲ್ಲಿಗಿ ವಾರ್ಥಾ ರೂಮಿನಿಂದ ವಾಪಸ್ಸು ಬಂತು. ಅಕಿ ಬಂದದ್ದು ನೋಡಿ ರಾಣಿ ಜೇನು ತನ್ನ ಗೂಡಿಗೆ ಮರಳಿ ಬಿಟ್ಟಿತ್ತು. ಜಾಚಿ ತನ್ನ ಎಂದಿನ ಭೋಳೇತನದಿಂದ, ‘ಮಗಳದು ಎಲ್ಲಾ ಬರೊಬ್ಬರಿ ನಡೆದದ ಹೌದಲ್ಲಿಲ್ಲ’ ಯಾಕ ಇಪ್ಪು ಸ್ವಾರ್ಥ ಆಗ್ಗೆ ಎಂದು ಕೇಳಿದಳು. ಮೀರಾ, ‘ಏನೋ ಹೇಳೊಳ್ಳಿಬ್ಬೋ ಆಗ್ಗೇ ಇರೋ ನೋವು ಜಾಚಿ... ಬಹುಶಃ ಯಾವುದೋ ಕವನ ಬದ್ದೊಂದು ಹೊರಗ್ಗ ಬತಾ ಇದೆ ಅನಿಸುತ್ತೆ... ಪ್ರಸವ ವೇದನೆ...’ ಅಂದಳು. ಇಂಥಾ ಮಾತೆಲ್ಲಾ ಜಾಚಿಗೆ ಭಾಳ ನಾಟಕೀಯ ಅನಿಸತ್ತಿತ್ತು. ಆದರೂ ಅಕಿ, ‘ಹೌದಾ... ಬೇಗ ಕವಿತೆ ಹುಟ್ಟಲಿ, ಸುವಿ ಪ್ರಸವವಾಗಲಿ’ ಅಂತ ನಕ್ಕೊಳ್ಳತ ಅಂದು ತನ್ನ ಹೈಸ್ಕೂಲಿನ ಸ್ವಾಫ್ಝಾ ರೂಮಿಗೆ ಹೋದಳು.

ಅಂದಿನ ಕೆಲಸಗಳನ್ನು ಸುರು ಮಾಡಿದ ಜಾಚಿಗೆ ಮೈಸ್‌ರಿಯ ಕಣ್ಣೀರು ಮರತು ಹೋತು. ಟೆಸ್ಟಿನ ಪೇಪರ್ ಸೆಟ್‌ ಮಾಡಿ, ಏರದು ಕಾಲಿನಿನ ಅರವತ್ತು ಪ್ರಸ್ತುಕಗಳನ್ನು ಚಹಾ ಕುಡಕೊತ ಕರೆಕ್ಕನ್ನ ಮಾಡಿ, ಪಳನೇ ಕಾಲಿನ ಮದುಗಾರಿಗೆ ಕ್ಷಣದ ರಾಚೊಳ್ಳತವರದ ಪ್ರಾಚೀನ ಮಾಡಿ, ಹತ್ತುನೇ ಕಾಲಿನ ಮಹಿಳೆಗೆ ಕಾಲ್‌ಸ್ ಟೆಸ್ಟ್ ಮುಗಿಸಿ, ಬಂಬತ್ತನೇ ಕಾಲಿನ